

Prenumerationspris, postporto
inberäknadt, 50 cts.
Lösenummer 5 cts.

Korespondenser och med-
delanden, som äro af allmänt in-
teresse, mottagas med tacksamhet.

Agenter för Den Skandina-
viske Canadiensaren önskas öfver allt
och på alla platser, der våra lands-
män finnas.

KONTOR: 713 Main str.,
Winnipeg - Man.

EMANUEL ÖHLEN, REDAKTÖR.

Anmälan.

Den Skandinaviske Canadiensaren får härmed framföra sitt tack till landsmännen för den välvilja den rönt under sin nu mer än två åriga tillvaro.

Gerna skulle vi önska att utgifva tidningen oftare, men ännu kan det icke förverkligas. Tidningens innehåll blifver det samma som hittills, nemligen att efter lästa förmåga söka behandla Skandinavernas i Canada politiska, sociala och religiösa frågor samt synnerligen förhållandena i Manitoba och Nord vestern. Allmänna Skandinaviska, Canadiska och utländska nyheter, samt meddelanden om jordbruket komma att gifvas.

Prenumerationspriset, postporto inberäknadt, är 50 cents per år. För samma pris sändes tidningen portofritt till Sverige, Norge, Danmark och Finland. Tidningen sändes från nu till den 1sta Januari 1891 till alla prenumeranter, som nu insända sin prenumerationsafgift \$0,50 för nästkommande år.

Vi överlemnna Den Skandinaviske Canadiensaren till våra landsmän och landsmanior och hoppas att fortfarande få påräkna deras vänliga understöd och beskydd.

Winnipeg 30de November 1889.
Redaktionen.

TILL TIDNINGENS LÄSARE:
Vänligen anhålles om öfverseende med drojsmålet i följd af en längre tids sjukdom.

GODT NYTT ÅR!
PRENUMERERA!

Insänd prenumerations afgiften med snaraste att tidningen måtte komma Eder tillhanda i rätt tid.

NYÅRS SÅNG.

Hvad är för ton så ren och klar,
I midnatten jag hör?
Den stilla genom rymden far
Och själens fibrer rör.
Jag hört den för, dock icke så,
O, sägen hvad det tyder på—

Jo, tolf nu tornets klocka slår
Och bådär slut är gammalt år.
Hvad var, som ymod blandade
I klockans matta slag?
Det låt, som när en strandade
Bland skär en dimmig dag.
Jag kändt det för, dock icke så,
O, sägen hvad det tyder på—
Jo, evighetens dörr slogs opp,
Och in till hvila året lopp.

Hvad var det sista slaget quad
I himlarymden der?
Jag kan ej säga riktigt hvad,
Men underligt det är,
Och ekot för mitt minne står
Så likt en bok, man sammanläs.
Ja visst. En dag du skall få se,
Det var din årsberättelse.

Hvad var, som klang så silfver likt,
Så fullt af melodi,
Så uppå nya tankar rikt,
Som något här kan bli?
Det spred, lik stjernan, himmelskt
ljus.
I natten ned till jordens grus—
Jo, det var hoppets stjärna, som
Stod upp då nya året kom.

Hvad är för hopp — jag frågar än
Det året har med sig?
Finns hopp för alla vandringsmän?
Finns hopp för dig, för mig?
Jag hoppas har rätt många gång,
Men bort det dog, lik nattlig sång.
Jo, hopp det fins för liten, stor,
Men mest för den, på Herren tror.

Till dig, som mina tider har
Uti din hand, jag ser.
Hvad helst, som kommer eller far,
En sak jag endast ber:
Blif själf mig nära hvarje dag,
Att året vid dess sista slag
Ej sueka skall så tungt för mig!
O Gud, förbarma dig!
C. O. H.

NÅGRA DRAG AF BRASILIENS NATUR OCH HISTORIA.

Under senare delen af 1400-talet voro Europas folk varmt intresserade af att, för världshandels skull, finna en direkt sjöväg rundt omkring Afrika till det rika Ost-Indien. Det var portugiserna, "den tidens engelsmän", som gingo i spetsen för dessa sjöupptäcktsfärdar, och som också ändtligen lyckades på denna väg nå det efterlängta Indien, år 1498. Två år senare ämnade sig en portugis vid namn Cabral samma väg. Men obekant med de för segelfartyg mycket svåra vind- och strömförhållandena på Afrikas vestra kust, förlorade han kosan och dref långt ut på det Atlantiska hafvet, ej så noga vetande, hvar han befann sig. Efter att sålunda drifvit en tid i syd-vestlig riktning, hamnade han omsider på Syd-Amerikas östligaste kust, i det af ingen europés fot ännu beträdda Brasilien. En blick på världskartan öfvertygar oss strax, att det är lättare, än man skulle tro, att komma på en sådan villoväg.

Det sålunda af ett slags miss- tag år 1500 upptäckta Brasilien togs af Cabral genast i besittning för konungariket Portugals räkning och dess omätliga vidder började snart koloniserar af af-ventyrslyskande eller lycksökande portugiser. Det var ett land af utomordentlig rikedom, som det lilla Portugal sålunda fick på sin lott. Dess ytvidd är icke mycket mindre än hela Eurippas, dess rikedom på mineraler är stor, och jordmånen bördighet framdrifver en växtlighet så oerhörd, att en europé, åtminstone en norrlö, svårigen kan förstå sig den.

Som Brasilien nästan helt och hållet är beläget på andra sidan equatorn, är dess klimatförhållanden upoch nedvända i jämförelse med våra. De nordligaste trakterna äro de hetaste, de sydligaste de svalaste. Från juni till oktober infaller den svalaste årstiden, derefter till in i februari den varmaste, och så under ett par månader en rengtid, närmast påminnande om en Göteborgsvinter. Naturen är allt igenom af jättebeskaffenhet. Floder, som i Europa skulle anses ofantliga, höra i Brasilien till de oantagliga, och Brasiliens största flod, Amazonfloden, för så mycket vatten till hafvet, som kanske Europas alla floder tillsammans.

Också är hafsvattnet sött många mil utanför Amazonflodens mynning. Landet kan, till sin naturliga beskaffenhet, delas i två ungefär lika stora områden: ett nordligt, utgörande Amazons flodens vattenområde, lågt och bevuxet af urskogar, s. k. selvas, och ett sydligt, uppflyddt af höga och vidsträckt berg, genomskurna af bördiga dalsänknings. En brasiliansk urskog har ingenting med sig jemförligt i vår verld. Ej blott att de otaliga växterna trängas om hvarandra quadrattum jord, de tjockstammiga träden skjuta också uppå upp till en sådan höjd, att våra högsta ekar och bokar godt skulle få rum i deras skugga. Upp efter dessa högresta träd krypa otaliga slingerväxter, som fortsätta att vira sina rankor från gren till gren, från träd till träd, fyllande skogarna med de fragraste blagirländer, som prunka med blommor i de brokigaste färgskiftningar. Den lilla människovarelsen lär gripas af en öfvervågande känsla af skaparrekraftens storhet och sin egen litenhet, då hon träder in i de mörka djupet af en sådan urskog. Sin staghett får hon erfara såväl af nödvändigheten att steg för steg bana sig väg med yxan, som afven af faran att när som helst råka ut för giftiga ormar eller andra farliga djur, ej minst de oerhörda svärmarna af plågsamma insekter.

Sådant var det jätteland, som i 320 år utgjorde en koloni åt det lilla oansenliga Portugal. Det kan icke annat än vecka förvåning, att än i dag en ganska ringa del af Brasiliens rikedomar blifvit af människor tillgodogjorda. Visserligen utskeppas derifrån kaffe socker, bomull, gummi, tobak och många slags träsorter af betydligt värde, men landets industrier är oringa och största delen af dess jord obrukad. Detta beror af dess ringa folkmängd, än i dag knappt öfverstigande 12 mill. Och den

ringa folkmängden torde bero ej så mycket af klimatet, som ej snarare af den sega kraft, som människan måste utveckla för att besegra denna jättenatur och för må henne att tjena sig. Det är nog hufvudsakligen denna naturens väldighet, som afskräckt Amerika- farare från att värda sig till Brasilien.

År 1807, då kjesar Napoleon I förfogade öfver de flesta Europas troner, föll det honom in, att i sin tidning helt kort förkunna att det portugiska konungahuset upphört att regera. Konung John den VI i Portugal fann inför detta maktspråk rådligast att genast med hela sin familj inskeppa sig till sitt biland Brasilien, i hvars hufvudstad Rio de Janeiro han sedan lefde och regerade in- till 1821. Då var Napoleon längesedan störtad, och portugiserna hade åter erkänt sin forna konung. Men, som sagt, John VI lemnade icke Rio förr än 1821, då han återvände till Lisabon, åter begynnande att behandla Brasilien som ett portugisiskt biland. Brasilianserna, nu mer utgörande en blandning af portugiser, indianska urinnevånare och importerade negerlafvar, hade under tiden fått smak på att reda sig Portugal frutan och tälde icke vidare det småaktiga förmynderskap, som utöfvades af moderfolket. De förklarade sig därför, kort efter konungens återresa till Europa, oberoende af Portugal och utropade den i Rio kvarlemnade kronprinsen till "Brasiliens konstitutionelle kjesare och ständiga försvarare" under namn af Dom Pedro I. Ingen kan förtänka dem, att de så gjorde, och John VI fann snart rådligast att erkänna det nya sakförhållandet. Sålunda lösrucktes Brasilien från Portugal på ett högst naturligt sätt, ungefär samtidigt dermed, att de till Brasilien gränsande spanska kolonierna samt och synnerligt gjorde sig fria från sitt spanska moderland.

År 1831 lemnade Dom Pedro I för alltid Brasilien och reste till Europa, öfverlåtande kjesarkronan åt sin spåde son, Dom Pedro II. Det är denne, som en gammal världsvärd man, som i dessa dagar nödgats afsäga sig sin krona och taga ett sista farväl af sitt kära fosterland på andra raden världshafvet. Det halfva århundrade, som hans regering omfattat har varit rikt på inre utveckling för Brasilien. Sjelf har han troget fyllt sina regent- plikter; på allt sätt främjande sitt lands framåtskridande i lag- bunden frihet, sann upplysning och välstånd. I slafveriets nyss skedd afskaffande har hans regering särskilt rest en väcker minnesvärd, så mycket vackrare, om det är sant, att de forne slaf- egarne, i bitterhet mot reformen, väsentligt bidragit till kjesardö- mets afskaffande. Brasilens folk skall nog heller aldrig glömma den skuld, hvori det står till sin gamle trogne, anspråklöse, be- skyddare.

Men hvarför kunde han då icke "dö i fred?" Den frågan ha vi

icke tillfälle, att upptaga. Blott så mycket må påpekas, att Brasiliens förhållanden redan länge vä- rit stadda i en sådan utveckling, att öfvergången från monarki till republik i verkligheten var så godt som genomförd förut, och hvad som nu skett, är icke mycket mera än en formsak, en namnförändring, motsvarande det inre sakförhållandet. Kjesaren sjelf tyckes aldrig motverkat denna sakernas gång, med vanlig sjelf- uppföring sittande, landets väl och folkets önsknings öfver sina egna intressen. Det måste också anses för en lycka, att revolutionen inträffat under en sådan kjesare, öfver hvars världsvärd- värda person ingen bitterhet, intet hat vågat kasta någon skugga. Allt har varit en förändring i sak, mot personen har, så vidt möjligt, bevarats en oförminskad grann- lagenhet och respekt. Sällan eller aldrig har väl en så betydande statshvåfning skett med mindre våldsamt och bitterhet.

När man läser om, huru Dom Pedro vid sin tronafsägelse till- önskade sitt älskade Brasilien all framtida lycka, spårar man der bakom någon ting rörande kärleks- fullt. Ingen klagan, ingen förbit- tring! Saken är den, att han aldrig varit därad af kjesarkronans glans, därför kan han och bära hennes förlust med fullkomligt jemmod. På sina tidigare resor i Europa har han vunnit allmän tillgifvenhet genom sin utomor- dentliga färdlöshet och välvilja. Äfven vår hufvudstad har han för några år sedan gastat, ej så som en kjesare med pomp och ståt, utan vandrande omkring på dess gator i all enkelhet, såsom en menniska bland menniska, det var så han ville hafva det, enligt sin uttryckliga förklaring.

Må hans älderdom förlytta i lugn, forlufvad af de vetenskap- iga studier, som alltid egt hans varmaste kärlek! Och må vi, namnlösa småvarelser på verdens skådebana, ställa oss lika fria och obundna till det som utgör vårt jordelofs ära och fröjd, att vi med samma undergifvenhet och lugna besinnning må skiljas ifrån det, när vi ofelbart, förr eller senare måste säga det farväl!

(Göteborg. Veckob.)

Handeln med flickor i Stambul. En högt stående turk, bosatt i Konstantinopel, skrifer till Daily News:

I sjelfva Stambul finnas omkring 90 mäklare, som köpa och sälja slafvinnor. Dessa äro inlog- rade i hus som äro väl bekanta för publiken, ungefär på samma sätt som hvarje annan affärslo- kal. Det finnes omkring 30 så- danna hus.

De abessinska slafvinnorna äro mycket sällsynta i följd af deras omätliga kropps-konstitution; de tåla ej klimatet i Konstantinopel.

En abessinsk flicka på 14-17 år kostar 60-120 pund, men för en som är verkligen väcker betalas ända till 300. Flickor från 12-14 år betalas med 100-300